

ME & MAGDALENA

Un projecte de MAGDA PUIG TORRES

*És una causa més àrdua honorar la memòria dels
éssers anònims que la de les persones cèlebres.
La construcció històrica es consagra a la memòria
dels qui no tenen nom.*

Walter Benjamin

SINOPSI

Com conèixer la teva àvia que va morir molt abans del teu naixement?

Una peça que parteix d'una investigació del teatre de paper contemporani i que reflexiona sobre la memòria, el record i la ficció. I sobre la impossibilitat de conèixer. Reivindica la figura de les àvies, d'aquelles que no van fer grans lluites, o lluites que es poguessin percebre fàcilment. Les que van restar en l'anonimat, les que es van cuidar de les cures dels nostres pares i mares i que només han passat a la història a nivell familiar. I parla dels forats que tota família té.

TRÀILER PEÇA: <https://youtu.be/4W7TLmnuyyg>

DURADA: 25' (a determinar la quantitat de passis per dia en cada cas).

PÚBLIC: grups de fins a 10 persones.

ESPAI: Qualsevol espai on es pugui fer fosc.

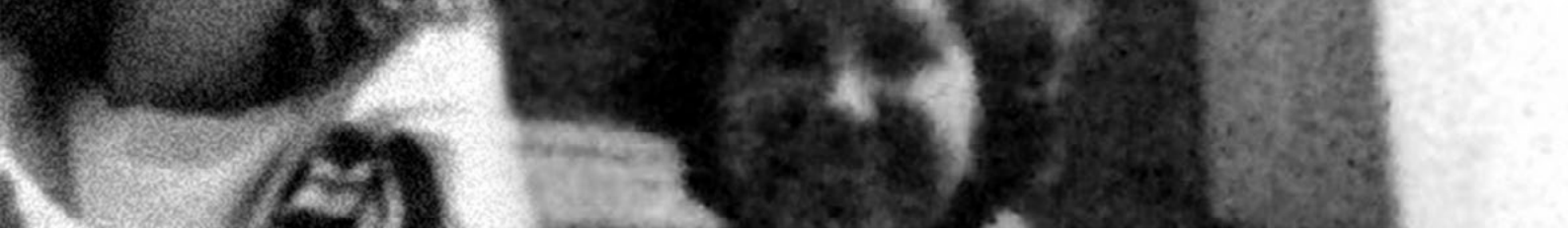
NECESSITATS TÈCNIQUES: Punt de llum.

*“Una peça que investiga amb
el teatre de paper contemporani i
les seves formes d'expressió”*

EL PROJECTE

Ella sempre ha estat un forat molt present a la meva família. Ningú en parla, però sempre hi és. Totes les famílies tenen algun forat.

Totes les famílies tenen algun forat, alguna pèrdua. I sempre costa parlar-ne i recordar. Com aconseguir tenir records d'algú a qui no has conegut mai? És possible generar-los? És possible generar una memòria conjunta que pugui encaixar dins la història familiar? Algú va dir que sempre que recordem, inventem.

Com canvia a nivell neurològic el nostre cervell quan recorda o quan construeix ficció sense adonar-se'n? El projecte beu d'aquella memòria que sempre es barreja amb la ficció i d'aquella ficció que vol ser memòria.

La meua iaia i tota la seva generació es converteixen de forma inesperada en actors polítics amb qui dialogar sobre alguns dels temes que travessen les dues generacions. Una recerca històrica que uneix passat i present. Una trobada de dues persones que no es van arribar a conèixer mai. Com diu Unamuno: "Nada es conocido sin antes ser deseado".

Ara més que mai, davant una crisi que ha afectat els nostres avis i àvies, gent gran i sàvia del nostre entorn, és un bon moment per fer-los un homenatge. Reconstruir aquest personatge que fa anys que resta intacte i recuperar les múltiples versions d'ella. Totes, les que es diuen en veu baixa, les que resulten incòmodes, o les que queden amagades. I també aquelles que s'inventen i creixen amb el temps.

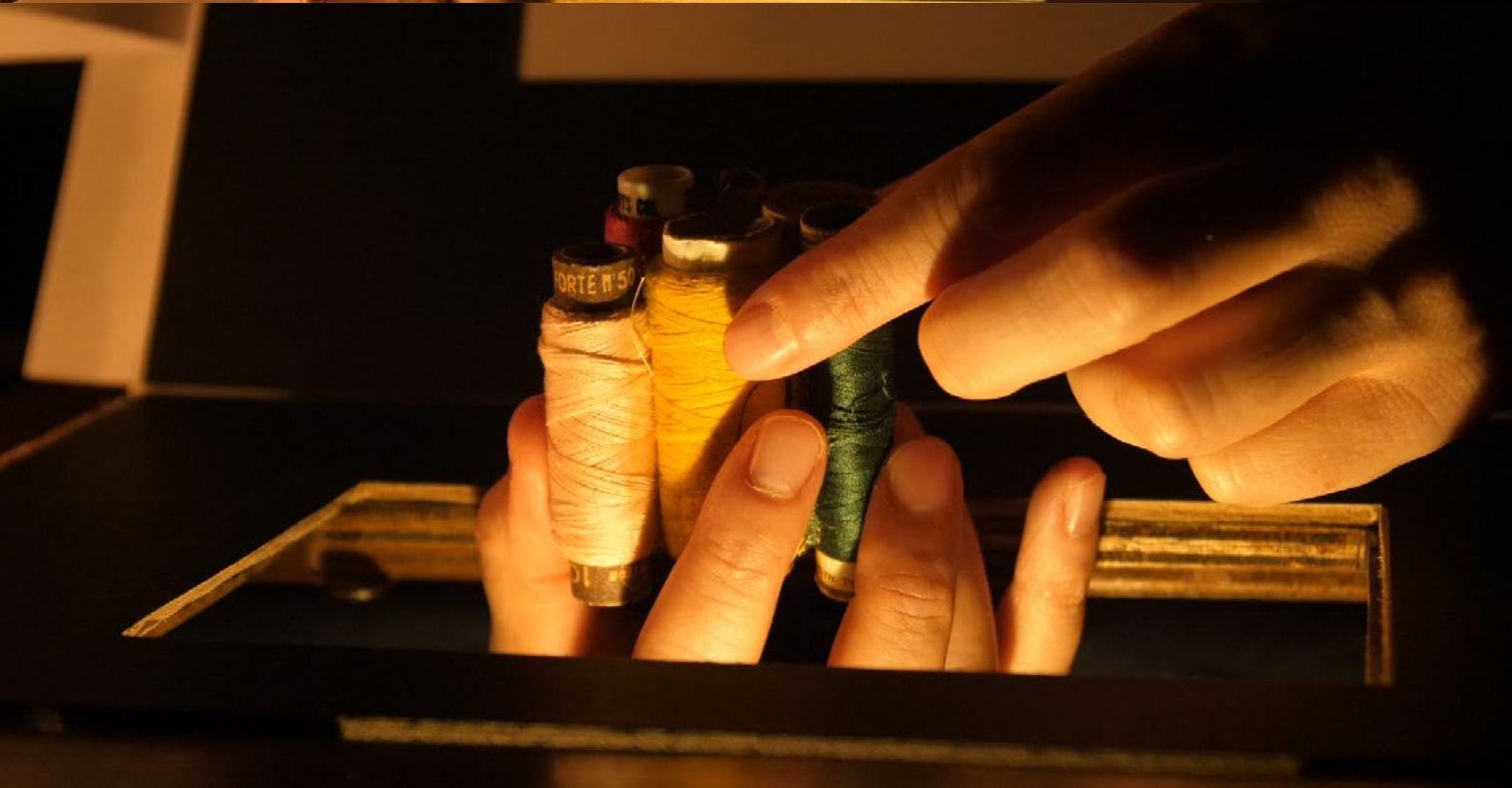
Un projecte que parla d'una dona forta i avançada al seu temps, de l'absència, de les casualitats que canvien els transcurso de la història. Perquè tota aquesta peça neix d'un fet casual que passa el 1911 al teatre de Castellbell i el Vilar.

Quina foto penjada a la paret, em representarà a mi un cop morta?

*“Una peça íntima,
delicada i honesta”*

*“Una peça que parla
d’una història particular
per parlar-ne d’una de
més universal”*

FITXA ARTÍSTICA

Idea i direcció

Magda Puig Torres

Dramatúrgia

Andreu Martínez Costa

Magda Puig Torres

Vestuari

Bàrbara Roig Grifoll

Escenografia

Ramon Puig Soler

Teresa Torres Samsó

Agraïments

Família Puig Soler, Assumpció, Erol Ileri,

Montse Esteve, San Benito, Becarefuls i

Magdalena Soler Torres.

CURRÍCULUM

www.magdapuig.com

Magda Puig Torres és Llicenciada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona i Llicenciada en Disseny Gràfic a l'ESDI de Sabadell. Membre fundadora de la companyia Les Bianchis. Forma part del col·lectiu Cultura i conflicte, un equip multidisciplinar que planteja propostes en l'àmbit de les arts escèniques, l'audiovisual, la fotografia i el periodisme. La seva recerca personal artística consisteix en explorar territoris creatius mixtes a cavall entre les arts en viu i les arts visuals, i en aquesta línia crea el Vilart, un festival rural d'arts en viu i visuals.

Actualment treballa en la creació d'Encara hi ha algú al bosc, un projecte que aborda la violència sexual com a arma de guerra als Balcans.

EL 2020, dins el Festival Llavors de Balaguer programat per Nilak, estrena la peça Me & Magdalena, on investiga, entre d'altres, en la contemporanització del teatre de paper i els seus recursos expressius.

El 2016 rep la Beca d'Investigació i Recerca en Arts Escèniques de la Generalitat de Catalunya amb la qual crea la peça Plácido Mo #Terrassa, coproduïda pel Festival TNT, un dispositiu artístic urbà documental que intervé a l'espai públic i que treballa la ciutat a partir de la mirada de persones sense sostre. Espectacle programat pel Teatre Lliure (temporada 20-21) i Espace Livre Montreal (temporada 20-21).

Com a actriu, algunes de les obres on ha treballat són Jane Eyre, al Teatre Lliure de Gràcia, dirigida per Carme Portaceli. Frankenstein, al Teatre Nacional de Catalunya, dirigida per Carme Portaceli. Històries d'Istanbul, de Yasim Ozöy, al Teatre Lliure de Gràcia, Gran Rifa d'un fabulós viatge a Mèxic de les companyies Teatro Ojo (Mèxic) i la Companyia Obskené. Coproducció internacional de Fira Tàrraga i el Centro de la Artes de San Luís Potosí (Mèxic) amb el suport de la Generalitat de Catalunya i Iberescena. Entre d'altres.

CONTACTE

699579040

mpuigtorres@gmail.com